

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР
СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ

XXXVIII ХАРКІВСЬКІ
ПОЛІТОЛОГІЧНІ ЧИТАННЯ

Україна в умовах російської агресії: уроки сьогодення та прогнози майбутнього

м. Харків, 27 грудня 2024 р.

С МАЙБУТНЄ

У СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Ч ЮРИСПРУДЕНЦІЯ

А КУЛЬТУРОЛОГІЯ

А ПОЛІТОЛОГІЯ

С ПСИХОЛОГІЯ

С ПЕДАГОГІКА

Н СОЦІОЛОГІЯ

Н ЕКОНОМІКА

І ФІЛОСОФІЯ

С ФІЛОЛОГІЯ

І ІСТОРІЯ

Т МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

Б МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ
ХАРКІВСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПОЛІТОЛОГІВ

**УКРАЇНА В УМОВАХ РОСІЙСЬКОЇ
АГРЕСІЇ:
УРОКИ СЬОГОДЕННЯ ТА ПРОГНОЗИ
МАЙБУТНЬОГО**

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(XXXVIII Харківських політологічних читань)

м. Харків, 27 грудня 2024 р.

Харків
«Право»
2025

УДК 14+159.9+32+33+34+35+37+81+82+94

У45

Редакційна колегія:

Л. М. Герасіна, докторка соціологічних наук, професорка (голова);

О. Ю. Панфілов, доктор філософських наук, професор;

В. А. Прудников, кандидат юридичних наук, доцент;

В. Ф. Смолянюк, доктор політичних наук, професор;

Т. О. Чернишова, кандидатка філологічних наук, доцентка

Україна в умовах російської агресії: уроки сьогодення та прогнози майбутнього : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (XXXVIII Харків. політол. читань), м. Харків, 27 груд. 2024 р. / [редкол.: Л. М. Герасіна (голова), О. Ю. Панфілов, В. А. Прудников та ін.]; Аналіт. центр сучас. гуманітаристики ; Харків. асоц. політологів. – Харків : Право, 2025. – 96 с.

ISBN 978-617-8518-69-1

Збірник містить доповіді, у яких висвітлено проблеми війни як соціокультурного феномену, політичні, філософські, економічні, історичні, культурологічні, психологічні, педагогічні аспекти буття українського народу в умовах російської агресії, актуальні міжнародні проблеми сучасного світу.

УДК 14+159.9+32+33+34+35+37+81+82+94

Відповідальність за достовірність наданих матеріалів несуть автори.

ISBN 978-617-8518-69-1

© ГО «Аналітичний центр сучасної гуманітаристики», 2025

© Харківська асоціація політологів, 2025

6. Варивода О. О. Ключові підходи та напрями реформування Ради Безпеки ООН на сучасному етапі. *Право і суспільство*. 2021. №:6. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2021/6_2021/44.pdf (дата звернення: 10.12.2024).

7. Гладенко О. М. Реформування механізму Ради Безпеки ООН крізь призму війни між Російською Федерацією та Україною. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Юридичні науки*. 2022. Вип. 1. С. 10–14.

8. Іваницька О. П. Проблеми й шляхи трансформації ООН у контексті російсько-української війни. *Політичне життя*. 2022. №3. С. 120–132.

9. Требін М. П. ООН на шляху реформ. *Вісник Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Серія : Соціологія*. 2018. №4. С. 76–100.

10. Турчин Н. Напрями реформування ООН: Рада безпеки. *Вісник Прикарпатського університету. Політологія*. 2015. Вип. 9. С. 90–93.

11. Дорош Л., Охремчук С. РБ ООН у сучасних умовах: до проблеми пошуку варіантів реформування. *Політичні науки*. 2015. №2. С. 19–26.

12. Жуковська Я. М. Напрями реформування ООН: Рада Безпеки. *Право і суспільство*. 2015. №4. С. 8–12.

13. Остапенко Н. В. Реформа Ради Безпеки ООН як засіб подолання кризи ефективності Організації. *Зовнішні справи*. 2019. № 1. С. 53–55.

14. *Reforming the United Nations : fit for purpose at 75? / Edited by Joachim Müller*. Leiden ; Boston : Brill | Nijhoff, 2021. xix, 379 p.

Науковий керівник: доктор філософських наук, професор **М. П. Требін**.

Шляхта І. В.,
здобувач вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня,
спеціальність 291,
Харківський національний економічний
університет
імені Семена Кузнеця

ЗАСАДИ МІГРАЦІЙНОЇ КРИЗИ В ЄВРОПІ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Криза біженців у Європі, яка почалася в середині 2010-х років, стала однією з найзначніших гуманітарних і політичних викликів ХХІ століття. Мільйони людей, які втекли від конфліктів, насильства та переслідувань у своїх країнах, намагалися знайти притулок у країнах Європейського Союзу. Ця ситуація викликала широкий спектр реакцій з боку урядів, міжна-

родних організацій, суспільства і призвела до глибоких соціально-економічних та політичних змін у Європі.

Проблема міграції привертає увагу вітчизняних науковців, зокрема, це дослідження О. Блінова, А. Бойчук, В. Васильєв, А. Ватаманюк, О. Гречка, О. Іванкова-Стецюк, О. Козачук, Ю. Курилюк, Є. Ляшенко, О. Марченко, К. Михайлиця, О. Міщенко, П. Овчар, І. Озтурк, Л. Петрик, О. Петрос, Г. Пуйо, Н. Родінова, Г. Селещук, М. Семенкова, М. Слюсаревський, Г. Тараненко, В. Ульяновченко, В. Фісанов, М. Фротвейт, С. Хома, О. Цілінська, В. Яремчук, В. Ярмолук-Лучкай [1–5], а також зарубіжних учених: Г. Васілеску, М. Вейнер, Р. Вольвенд, О. Грібінча, Р. Епплярд, С. Колінсон, Р. Плендер, К. Робінсон, Д. Рой, Б. Рігерт, С. Спенсер, К. Шихієва та ін. [6–10]. Особливу увагу у вивченні цієї проблеми приділяють американські дослідники, де ця тема завжди перебуває у центрі уваги юристів та політиків, зокрема, це дослідження Д. Мартіна, Р. Босвелла, Д. Вейсбротта. Однак актуальними і маловивченими є проблеми сучасної міграційної кризи в країнах ЄС, зокрема питання національної безпеки та загострення міжнародних відносин, нелегальної міграції у контексті євроінтеграційних процесів України, адаптації національного законодавства до європейського.

Міграція до Європи здебільшого зумовлена схожими причинами. Перш за все, люди з країн, що розвиваються, прагнуть переїхати до Європи, шукаючи кращі умови для працевлаштування, можливість придбати житло та забезпечити своїх дітей якісною освітою. Крім того, багато сімей змушені тікати від збройних конфліктів і звертатися за політичним притулком у європейських країнах.

Основними регіонами, звідки приїжджають мігранти, є Сомалі, Албанія, Нігерія, Гамбія, Іран, Пакистан, Косово, Малі, Афганістан, Еритрея, Сирія, а також численні країни Субсахарської Африки, яких налічується понад 30. Таким чином, криза міграції в Європі спричинена важкими умовами, що склалися в цих регіонах.

Причини міграції можуть суттєво відрізнятись: наприклад, Афганістан і Нігерія мають зовсім різний контекст проблем. Водночас країни, як-от Іран і Пакистан, часто взаємопов'язані через участь у спільних військових конфліктах, що також стимулює відтік населення [4].

Безпрецедентний за своїми масштабами та динамікою потік біженців з Африки та Близького Сходу, без сумніву, є найактуальнішою проблемою, з якою стикнулася Європа на початку XXI століття. Євротунель під Ла-

Маншем атаковали тисячі людей, які намагалися потрапити до порту Кале з Франції до Великої Британії. Кордони Греції, Італії, Македонії та Угорщини фізично були переповнені сотнями тисяч мігрантів, які вступали у сутички з місцевими правоохоронцями. Деякі європейські країни, як Угорщина, зводили високі паркани, намагаючись зупинити потік біженців, тоді як інші, як Македонія, запроваджували надзвичайний стан, демонструючи свою неспроможність впоратися з проблемою. Агентство Європейського Союзу з безпеки зовнішніх кордонів Frontex виділяє кілька основних маршрутів нелегальної міграції до країн Євросоюзу [11].

Таблиця 1

Основні маршрути нелегальної міграції до країн Євросоюзу (2021 рік)

Маршрут	Походження	Основні національності	Кількість мігрантів (2021р.)
Західноафриканський маршрут	Західна Африка (Сенегал, Мавританія)	Марокканці, сенегальці, нігерійці, малийці	874
Західно-Середземний маршрут	Північна Африка	Алжирці, марокканці	7 164
Центрально-Середземний маршрут	Лівія	Мігранти із Західної Африки	153 946
Апулія і Калабрія	Туреччина, Єгипет	Мігранти з Греції та Італії	Включено в статистику ЦСМ
Круговий маршрут з Албанії до Греції	Албанія, Греція	Невідомі	8 932
Західно-Балканський маршрут	Західні Балкани	Громадяни Пакистану, Афганістану, Алжиру, країн Південної Сахари	764 038
Східно-Середземний маршрут	Туреччина	Біженці із Сирії, Афганістану, Сомалі	885 386
Арктичний маршрут	Росія	Афганці, сирійці	6 000 (жовтень – грудень 2021)

Джерело: [12].

Масштаб цієї проблеми частково пояснюється збройними конфліктами, які охопили Близький Схід і Африку. Зокрема, тривала громадянська війна в Сирії та агресивна експансія терористичної організації «Ісламська держава» створювали серйозну загрозу для світової безпеки та підривали основи державності. Проте значна частина людей залишала свої домівки не лише через війни, а й через прагнення втекти від бідності, голоду, соціальної нерівності та економічної нестабільності.

Ситуація в Лівії лише ускладнює проблему, адже там близько пів мільйона людей чекають можливості потрапити до Європи. Ця міграція набуває трагічного характеру: багато сімей із маленькими дітьми, вагітними жінками та літніми людьми ризикують життям, переправляючись через Середземне море. Нерідко подорож закінчується смертю: за 2021 рік під час таких спроб загинуло понад 2 000 людей, що у двадцять разів перевищує показники попереднього року. Мігранти, які намагаються дістатися європейських берегів на переповнених і ненадійних човнах, часто стають жертвами стихії. За даними ООН, лише до початку серпня 2021 року до Греції прибуло понад 20 000 біженців, і ця цифра продовжує зростати щодня [13].

Станом на 31 січня 2024 року 4,3 мільйона громадян України, які залишили країну через російське вторгнення, отримали статус тимчасового захисту в країнах Європейського Союзу. Основними державами, що прийняли найбільшу кількість біженців, стали Німеччина (1 270 150 осіб, що становить 29,5% від загальної кількості в ЄС), Польща (951 560 осіб, або 22,1%) і Чехія (381 190 осіб, або 8,9%). У порівнянні з кінцем грудня 2023 року найбільше зростання кількості біженців спостерігалось в Німеччині (+18 905 осіб, або +1,5%), Чехії (+8 155 осіб, або +2,2%) та Іспанії (+2 830 осіб, або +1,5%) [14].

Станом на кінець липня 2024 року в Європі було зареєстровано понад 6 млн українських біженців. З цієї кількості 46,1% – жінки, 33,2% – діти, 20,7% – дорослі чоловіки [15].

Криза біженців у Європі – один із найважливіших викликів для сучасного європейського співтовариства, не тільки гуманітарна, але й політична проблема із серйозними наслідками для стабільності і розвитку Європейського Союзу. Це явище стало наслідком різних глобальних факторів, серед яких – збройні конфлікти на Близькому Сході, війни, що супроводжуються насиллям, тероризмом, політичними репресіями, а також економічна нестабільність у багатьох країнах, що спричинили еміграцію мільйонів людей у пошуках кращих умов для життя.

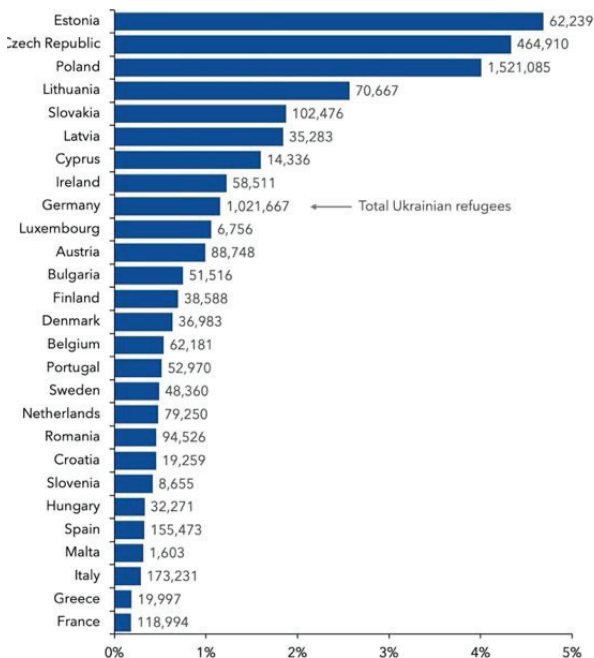

Рис.1. Відсоток біженців з України в Європі

Аналіз міжнародної трудової міграції в Європі дозволяє зрозуміти сутність цього явища в глобальній економічній системі, де міграція є результатом економічних, політичних і соціальних процесів, які відбуваються в країнах-джерелах та країнах-приймачах.

Подолання міграційної кризи потребує комплексного підходу, що містить зміцнення зовнішніх кордонів ЄС, покращення внутрішніх механізмів адаптації мігрантів та забезпечення правового захисту для тих, хто шукає притулку. Однак, для ефективного вирішення цієї проблеми важливо не тільки зміцнювати регулювання, але й стимулювати економічний розвиток в країнах, які є джерелами міграції, створюючи таким чином умови для зменшення потреби в міграції через економічні та соціальні фактори.

Реакція Європейського Союзу на міграційну кризу була складною та неоднозначною. На перший погляд, ЄС мав на меті ефективно вирішити цю проблему, але через різні політичні інтереси країн-членів це було не-

легко реалізувати. Для подолання кризи ЄС вживав різні заходи, зокрема створення спільних програм для допомоги біженцям та покращення контролю на зовнішніх кордонах. Крім того, ЄС започаткував програми для інтеграції мігрантів, зокрема мовні курси та професійне навчання, щоб забезпечити їхню адаптацію в нових умовах.

Правове регулювання міграційної політики ЄС відіграло важливу роль у врегулюванні ситуації, яка склалася через масову міграцію. Європейський Союз розробив низку директив і регламентів для управління міграцією, що містять механізми для надання притулку, право на проживання та інтеграцію мігрантів. Однак із часом з'явилися питання про доцільність існуючих норм, що стосуються обов'язкових квот на розподіл біженців, а також про ефективність існуючих механізмів безпеки.

Сучасне правове регулювання ЄС у сфері міграції базується на принципах солідарності, поваги до прав людини та забезпечення безпеки як громадян, так і мігрантів. Проте відсутність єдності між державами-членами та розбіжності в національних інтересах стали серйозною перешкодою для створення єдиної міграційної політики.

Політичні наслідки міграційної кризи для Європи є далекосяжними. Міграція змінила політичну карту ЄС, посиливши популістські настрої та зростання ультраправих партій, які виступають проти прийому біженців. Це сприяло посиленню націоналістичних тенденцій у багатьох країнах ЄС, а також спричинило кризу довіри серед держав-членів. Міграційна криза також порушила питання про майбутнє Європейського Союзу, адже частина країн-членів закликала до більш суворих обмежень на прийом мігрантів, а інші – до подальшого розвитку політики відкритих дверей. Таким чином, міграція стала каталізатором внутрішніх суперечок і викликів для єдності ЄС.

Подолання міграційної кризи в Європі вимагає не лише змін у правовому регулюванні та посилення контролю за зовнішніми кордонами, але й комплексного підходу, що містить активну політику інтеграції мігрантів та розвиток співпраці з країнами походження мігрантів для створення умов, які зменшать масштаби міграції. З урахуванням складних політичних, економічних та соціальних аспектів, важливо, щоб ЄС продовжував шукати баланс між гуманітарними зобов'язаннями та необхідністю забезпечення внутрішньої стабільності та безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гречка О. Міграційна криза в Європі як загроза безпеці ЄС: факти, виклики та можливі рішення. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління*

персоналом. *Політичні науки та публічне управління*. 2022. Вип. 2 (62). С. 48–53. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2\(62\) - 7](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2(62) - 7)

2. Курилюк Ю. Б., Родінова Н. Л., Овчар П. А. Проблеми та перспективи міграційної політики ЄС. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-34>

3. Ляшенко Є. О. Геополітичні фактори міжнародної міграції населення на початку ХХІ сторіччя. *Наукові праці МАУП. Політичні науки та публічне управління*. 2024. Вип. 43(4). С. 50–55.

4. Михайлиця К. Міграційні процеси в ЄС як імператив космополітизму в теорії Другого модерну Е. Гідденса. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2017. Т. 33–34. С. 284–291. DOI: <https://doi.org/10.31861/mhpi2016.33-34.284-291>

5. Тараненко Г. Г. Міграційна криза ЄС як виклик європейській регіональній безпеці. *Політологічний вісник*. 2021. № 86. С. 210–224.

6. Gribincea A. An overview of the further demographic situation and economy in 2035. *Modern Historical and Political Issues: Journal in Historical & Political Sciences*. 2018. Vol. 37–38. P. 90–98. DOI: <https://doi.org/10.31861/mhpi2018.37-38.80-87>

7. Kozachuk O., Vasilescu G. The Problem of Ethnopolitical Stability in Central and Eastern Europe and Theoretical Framework for the New Institutionalism. *Modern Historical and Political Issues: Journal in Historical & Political Sciences*. 2018. Vol. 37–38. P. 265–272. DOI: <https://doi.org/10.31861/mhpi2018.37-38.249-255>

8. Robinson K., Roy D. Europe's Migration Dilemma. *Council on Foreign Relations*. May 31, 2024. URL: <https://www.cfr.org/article/europes-migration-dilemma> (accessed date: 20.12.2024).

9. Trimikliniotis N. Migration and the refugee dissensus in Europe : borders, security and austerity. New York : Routledge, Taylor & Francis Group, 2020. xiv, 242 p.

10. Zanfrini L. The Challenge of Migration in a Janus-Faced Europe. Cham : Springer International Publishing, 2019. 167 p.

11. Frontex. URL: <https://www.frontex.europa.eu> (accessed date: 20.12.2024).

12. Shikhiyeva K. M. International armed conflicts: main features, reasons, and types. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2023. Вип. 1(67). С. 71–78. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-1\(67\) - 10](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-1(67) - 10)

13. Нелегальна міграція в ЄС б'є рекорди: чому це відбувається і чим загрожує. *rfi*. 13.12.2023. URL: <https://www.rfi.fr/uk/міжнародні-новини/20231213-нелегальна-міграція-в-єс-б-є-рекорди-чому-це-відбувається-і-чим-загрожує> (дата звернення: 20.12.2024).

14. Міграційна криза через війну: критична ситуація в Європі та ризики для України. *ЕВАКУАЦІЯ.CITY*. 14.01.2023. URL: <https://evacuation.city/articles/259591/migracijna-kriza-cherez-vijnu-kritichna-situaciya-v-yevropi-ta-riziki-dlya-ukraini-> (дата звернення: 20.12.2024).

15. Понад 6 мільйонів біженців: в яких країнах Європи найбільше українців. *Волинські новини*. 12.09.2024. URL: [https://www.volynnews.com/news/all/ponad-6-milyoniv-bizhentsiv-v-iakykh-krayinakh-yevropy-naybilshe-ukrayintsiv/#:~:text=Понад%206%20мільйонів%20біженців%3A%20в%20яких%20країнах%20Європи%20найбільше%20українців,%20–%2012%20Вересня%202024&text=Станом%20на%20кінець%20липня%202024,була%20змушена%20покинути%20свої%20домівки.\(дата%20звернення%20:20.12.2024\).](https://www.volynnews.com/news/all/ponad-6-milyoniv-bizhentsiv-v-iakykh-krayinakh-yevropy-naybilshe-ukrayintsiv/#:~:text=Понад%206%20мільйонів%20біженців%3A%20в%20яких%20країнах%20Європи%20найбільше%20українців,%20–%2012%20Вересня%202024&text=Станом%20на%20кінець%20липня%202024,була%20змушена%20покинути%20свої%20домівки.(дата%20звернення%20:20.12.2024).)

Науковий керівник: доктор філософських наук, професор ***М. П. Требін.***

ЗМІСТ

Секція: Політичні науки

Гончар М. В.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ВИКЛИК ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ
ДЕМОКРАТІЇ.....3

Запорожець О. О.

ПОЛІТИЧНИЙ ВПЛИВ РОСІЇ ЧЕРЕЗ ЄВРОПЕЙСЬКІ
УЛЬТРАПРАВИ ПАРТІЇ.....6

Івасюк І. І.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАД ГІРСЬКИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ УКРАЇНИ
В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ.....9

Мигда Є. В.

МАНІПУЛЮВАННЯ ТА ДЕЗІНФОРМАЦІЯ ЯК СКЛАДОВІ
ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....13

Опанасюк В. В., Завдов'єва А. Є.

ОСНОВНІ ФОРМИ ТА МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОДІЇ ПУБЛІЧНОЇ
ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В УКРАЇНІ.....15

Снітько Д. Ю., Гайнутдінов А. В.

ПОЛІТИЧНА СВІДОМОСТЬ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА.....17

Стрижак О. В.

ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОЛІТИЧНИХ ІНСТИТУТИВ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ
ВІЙНИ.....20

Секція: Історичні науки

Новикова П. О.

МАЕСТРО ЮРІЙ КОВАЛЕНКО.....25

Секція: Економічні науки

Лахай К. В., Таранич А. В.

ДІДЖИТАЛ-МАРКЕТИНГ ДЛЯ БІЗНЕСУ:
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ.....30

Секція: Філософські науки

Янішевський О. Л.

ОСМИСЛЕННЯ ФРОЙДІВСЬКОГО ПСИХОАНАЛІЗУ
ТА ФІЛОСОФСЬКИХ КОНЦЕПТІВ ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ
ДЕРЖАВНОЇ ГАРМОНІЇ ЯК ФУНДАМЕНТУ ЗБЕРЕЖЕННЯ
СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ..... 34

Секція: Педагогічні науки

Прилипка О. Л., Данилко О. Г.

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО
ДОКУМЕНТООБИГУ В РОБОТІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ
(НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ЛЬОТНОЇ
АКАДЕМІЇ).....37

Танько А. В.

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ПРОФЕСІЙНОГО
САМОВДОСКОНАЛЕННЯ У ПРАЦІВНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....40

Секція: Психологічні науки

Белей М. Д.

МІСЦЕ І РОЛЬ ІДЕАЛУ В СВІТОГЛЯДНІЙ ПАЛІТРИ
СУЧАСНИХ ПІДЛІТКІВ.....44

Секція: Соціологічні науки

Панфілов О. Ю.

СУЧАСНА ВІЙНА: ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ
ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЧИННИКА У ЗБРОЙНІЙ БОРОТБІ.....48

Секція: Державне управління

Малафєєва К. Ю.

ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСУВАННЯ
ВИЩОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ52

Секція: Соціальні комунікації

Сидун І. В.

СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ В СОЦІАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ
В ПЕРІОД ВІЙНИ57

Секція: Міжнародні відносини

Бенда Р. В.

ІНФОРМАЦІЙНА СКЛАДОВА БОРотьБИ З МІЖНАРОДНИМ
ТЕРОРИЗМОМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ60

Дегтярьов М. Ю.

СТАНОВИЩЕ УКРАЇНИ НА ПОЛІТИЧНІЙ АРЕНІ В УМОВАХ
РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ66

Деркач П. В.

МІЖНАРОДНИЙ БРЕНДИНГ МІСТА НА СВІТОВІЙ АРЕНІ74

Доценко І. К.

ВІЙНА В УКРАЇНІ ЯК ПОКАЗНИК КРИЗИ ООН80

Шляхта І. В.

ЗАСАДИ МІГРАЦІЙНОЇ КРИЗИ В ЄВРОПІ НА ПОЧАТКУ
XXI СТОЛІТТЯ85

Наукове видання

УКРАЇНА В УМОВАХ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ: УРОКИ СЬОГОДЕННЯ ТА ПРОГНОЗИ МАЙБУТНЬОГО

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(XXXVIII Харківських політологічних читань)

м. Харків, 27 грудня 2024 р.

Видається в авторській редакції

Підписано до друку 02.01.2025. Формат 60×84/16.
Ум. друк. арк. 5,6. Обл.-вид. арк. 5. Тираж 100 пр. Зам. № 220

ТОВ «Видавничий дім «Право»,
вул. Харківських Дивізій, 11/2, м. Харків, Україна
Для кореспонденції: а/с 822, м. Харків, 61023, Україна
Тел.: (050) 409-08-69, (067) 574-81-20, (063) 254-50-84

Вебсайт: <https://pravo-izdat.com.ua>

E-mail для замовників послуг: verstka@pravo-izdat.com.ua

E-mail для покупців: sales@pravo-izdat.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8024 від 05.12.2023

Виготовлено ТОВ «Промарт»,
вул. Весніна, 12, Харків, 61023, Україна
Тел. (057) 717-25-44

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 5748 від 06.11.2017